

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori neratificate nu se pri-
mesec. Manuscrisii, cu nu se re-
tremit u !
BIBLIOTECA DE REVICIUNI.
Brașov, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primese în Viena
H. Mayer, Hermann Schöler, Alois
(Oto) Yaas, Heinrich Schöler, Alois
Herold, M. Dula, A. Oppel, J. Dun-
berg, în Budapesta: A. V. Gold-
berg, Anton Mezei, Eckstein, Berni;
în Frankfurt: G. L. Lauer; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețurile inserțiilor: o serie
garmonidă pe o coloană 6 cr.
și 30 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarită și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
eriă 10 cr. v. a sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL III.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi
Abonamente pentru Austro-Ungari
Pe unu anu 12 fl., pe șese luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate
Pe unu anu 40 franci, pe șese
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumere în toate ofi-
ciile postale din țară și din
afară și în dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
În administrațiune, piața mare
Nr. 22, etagiul I.: pe unu a nu
10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe unu anu 12 fl., pe
șese luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu exemplar 5 cr. v. a. și
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plă-
ta înainte.

Nr. 70.

Brașov, Luni, Marți 28 Martie

1889.

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI.”

Cu 1 Aprilie 1889 st. v. se deschide nou
abonament la care invităm pe toți amicii și spri-
jitorii foiei noastre.

Prețurile abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.,
pe șese luni 6 fl., pe unu anu 12 fl.

Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șese luni 20 franci, pe unu
anu 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe anu 2 fl. pe
șese luni 1 fl.

Pentru România și străinătate: pe anu 8
franci, pe șese luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou,
să binevoiescă a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brașov, 27 Martie v.

Mare surprindere a produs în
sinul independenților unguri din
oposiție un discurs, ce l'a ros-
tit contele Iuliu Andrassy Vine-
rea trecută în comisiunea pentru
armată a camerei magnaților. Și
acesta nu atât pentru că contele
Andrassy a luat în apărare ș-lu
25 alu legii militare, sărind ast-
fel în ajutorul cabinetului Tisza,
cât și mai mult pentru că s'a pro-
nunțat în modul cel mai cate-
goric în contra năsuințelor de a
se înființa o armată independentă
maghiară.

Nu poate fi stricăcios pentru
o națiune — dize Andrassy — decât
ea este silită să mai învețe încă
o limbă pe lângă a sa. El vede
în acesta din contră un avantaj
însemnat. Față cu sistemul de
apărare comună alu monarchiei
este o absolută necesitate ca să
existe un idiom mijlocitor între
fii diferitelor naționalități și a-
cestă limbă mijlocitoare nu poate fi
decât cea germană, pe care o
cunosc șicari o învață cei mai mulți.
De acea densul (Andrassy) pri-
mesce cu totă liniștea ș-lu 25.

E foarte ușor de înțeles însă
— adause Andrassy — că declara-
rile guvernului nu facu nici o im-
presiune asupra acelora, cari sunt
în contra sistemului de apărare
comună și numai atunci aru fi li-
niștiți, când s'ar înființa o armată
independentă ungerescă.

Idea unei armate independente
unguresci se propagă mereu dela
înființarea dualismului încôce și
ea se lăfășe totu mai tare. Decă
ea este corectă, dize Andrassy,
„amă trebui să-o realizăm mai
bine adă, decât mâne, căci în cele
din urmă și pacea va avé un sfâr-
șit, ér timpul care ne desparte
de răboiu se scurtăză pe dă ce
merge.”

S'au obicnuit la noi ómenii
— continuă fostul ministru —
de a înfățișa lucrul așa, ca și
când sistemul de apărare actu-
al s'ar fi primit la 1867 nu-

mai de silă și cu cugetul reser-
vat, că generațiunile următoare ilu
voru desvolta în direcțiune con-
trară. Dér n'a fostu așa. Cei ce
au condus negocierile de împă-
care, între cari Deak și elu (An-
drassy) n'au voit să reguleze nu-
mai provisoriu cestiunile pendente
între Ungaria și Corónă și între
cealaltă parte a monarchiei, ci
scopul lor a fostu de a le re-
gula odată pentru totdeuna, ca
pentru nenumărate generații ur-
mătoare ele să nu fiă obiectu de
nouă negocieri.

Idea înființării unei armate in-
dependente ungeresci, asigură An-
drassy, au considerat'o cei cari
au încheiatu pactul ca periculosă
nu numai pentru monarchia, ci
mai mult încă pentru Ungaria,
și tocmai de aceea nici n'au în-
cercatu realizarea acestei idei și
au șters'o din capul locului din
programa de împăcare.

În fața acestui limbaj ne-
așteptat exclamă organul in-
dependenților „Egyetertes” plin de
măhnire:

„Óre dreptate să aibă An-
drassy? Armata independentă ma-
ghiară să fiă óre numai un chip
cioplit? „Odată pentru totdeuna”
să se fi regulat lucrurile cu noi
la 1867? Pre când împrejurul
nostru fiecare națiune și cea mai
mică înaintăză, numai noi să fim
condamnați, ca séu să stăm pe
locu pentru totdeuna, séu să dăm
îndărăt?”

Și cei din stânga extremă au
cuvântu să fiă superați pe contele
Andrassy, căci decă este așa cum
dize elu, atunci toate speranțele ce
le-au nutritu ei timp de două-deci
de ani și mai bine se prefăcu în
deșerte iluziuni,

Mai mult încă. Prin comba-
tarea năsuințelor pentru înființa-
rea unei armate independente un-
geresci, contele Andrassy combate
indirectu și năsuințele șovinistice
de a forma din acestu stat unu
statu naționalu maghiară.

Nimicind iluziunile de inde-
pendență maghiare, contele An-
drassy înfățișăză conaționalilor
săi realitatea, și acesta pretinde
tributul séu nu numai pentru
armata comună, ci și pentru na-
ționalitățile, cu cari în comunu
trebuie să trăiescă și să se apere.

Căci ori-ce ar crede contele
Andrassy despre naționalități și
despre svércolirile șovinismului ma-
ghiaru față cu ele, este și rămâne
lucru neîndoios, că decă e vorba
de-a se asigura interesele de esis-
tență ale monarchiei, atunci în
prima liniă trebuie să se mulțu-
mescă popórele ei.

DIN AFARĂ.

Creditu pentru flota englesă.

Camera comunelor din Londra a
acordat guvernului unu creditu de 21 1/2
milione funți sterlingi pentru sporirea
și întărirea flotei de răboiu. Cu toate
vorbirile opoziționale contra acestui cre-
ditu, dicensu-se că armata și flota An-
gliei sunt destul de tari și că raportu-

rile cu puterile străine suntu pacnice,
totuși creditul s'a votat cu 251 contra
75 voturi. Secretarul admiralității și
ministrul de răboiu au observat, că
scopul programului guvernului în astă
privință e, ca până în 1894 să facă flota
Angliei egală cu flotele a două alte na-
țiuni la unu locu luate. Desbaterile au
durat până la medul nopții.

Regele Abisiniei a murit.

Scirea despre mórtea lui Negus alu
Abisiniei se confirmă. Regele Ioană a
murit din pricina rănilor ce le-a pri-
mitu într'o luptă în contra Mahdiștilor
la Metemeh (la granița vestică a Abi-
siniei lângă Amhara, așa-déră să nu se
confunde cu satul Metemeh din fața
localității Šendi lângă Nilu). Ioană II,
Negus Negisti, adevă regele regilor,
a domnit din 1872. După ce Englezii
au luat Magdala cu asaltu (13 Aprilie
1868) și regele Teodoru s'a sinucis, A-
bisinia cădu într'o stare de anarhia,
care dură aprópe patru ani. Cele două
căpetenii puternice ale țării, Kassa din
Tigre și Gobaze din Lasta, pretindeau
tronul. La începutu Gobaze era în
avantaj, dér în lupta decisivă dela
Adna fu bătutu cumplitu și Kassa se
sui pe tron ca Ioană II. Ismail-pașa,
vice-regele Egiptului, profitând de ră-
boiul de succesiune și de încurăturile
din Abisinia încercă să cucerească fășile
de țară Bogos și Mensa, dér expedițiunea
acesta, condusă de Munzig-pașa, fu ne-
norocóșă, terminându-se cu o perdere
deplină a Egiptenilor. Urmarea a fostu
întărirea lui Negus și restabilirea unității
regatului. În anii din urmă, Abisinia
veni în conflictu cu Italia, care a ocu-
patu Massauahul. În luptele cu Abi-
sinienii, Italianii au suferit grele per-
deri, dér au păstrat Massauahul. Adă
e situațiunea în Abisinia ca după mór-
tea regelui Teodoru. Tronul ilu pre-
tindú regele Menelik din Šoa și presum-
tivul moștenitoru alu tronului Debeb,
unu nepot alu lui Ioană. Ca și atunci
Egiptul, adă e Italia, cum se pare, gata
a profita de anarhia ce amenință și deja
se pune în perspectivă o acțiune a Italie-
nilor în contra Asmarei deșertată de
Abisinienii.

Crisa ministerială în România.

Crisa, care dureză acuma de
cinci zile, încă nu s'a rezolvat.
Se credea, că noul cabinet se
va compune éráși sub prezența
d-lui Teodoru Rosetti. Se vede însă,
că toate silințele, ce și le-a dat
acestu bărbat de stat de a sta-
bili o învoială cu partida conser-
vatorilor, au fostu zadarnice.

După cum ne comunică firul
telegrafic, a fostu însărcinatú er
d. Lascaru Catargiu, șeful partidei
conservatore, cu formarea noului
cabinetu. Până în momentul de
față nu ne este cunoscutu, decă i-a
succesú ori nu d-lui Catargiu să
compună noul cabinetu. Etă ce
scrie organul d-sale „Naționalul”
cu privire la situația, așa cum o
înțelegu conservatorii:

„D. Lascaru Catargiu a fostu pri-
mitu ieri, la 6 óre séra, de M. S. Regele
cu care a avut o lungă convorbire asupra
situațiunei. Pe câtu scimú, d. Catargiu
n'a fostu formalu însărcinatú cu nici o

misiune politică, a fostu însă rugatú de
Regele să se înțelegă cu amicii d-sale
spre a pute eventualu compune imediatu
noulu ministru. În consciință d. Catar-
giu a și început astădă a face demar-
șurile necesare și a avut mai multe în-
trevederi cu d-nii: generalu Florescu, Ni-
culae Blaremburg, Iorgu Cantacuzino,
Apostoleanu și alții, cari pe câtu amú
aflatu, au dat unu rezultatú foarte satis-
făcătoru.

Situația este astădă foarte netedă:
Séu că M. S. Regele se hotăresce a a-
lege noul cabinetu din majoritatea cor-
purilor legiuitoare, a forma astfel unu
cabinetu constituționalu parlamentarú și
atuncea d. Catargiu este singura persoană
indicată pentru această misiune, séu că
se va face o nouă o a doua încercare
cu unu guvern personalu și atunci d.
Th. Rosetti va fi însărcinatú cu compu-
nerea noului cabinetu, formatu din
elementele curatú junimiste, cu exclu-
dere d-lorú Manu și Lahovari, și în a-
cestu casu disoluțiunea (adevă disolvarea
corpurilor legiuitoare) se impune ca o
consecință logică.

În consiliul de ministri, care se
intrunesc necontenti, suntu două cu-
rente: junimistii suntu pentru disolu-
țiunea imediată. D-nii Manu, Lahovari
și Știrbei suntu contra și sunt hotărâți
a demisiona chiar în acestu casu; d-lu
Ghermani pare a se opune și elu disolu-
țiunei, dér numai din cauza situațiunei
financiare, care, încurcată cum se gă-
sesce, nu se poate regula fără concursul
Cameriloru.

SCRILE ZILEI.

Procesul de presă alu „Luminătoru-
lui”. Cetimú în „Luminătorul”: Marți
în 2 Aprilie la amédă fu citatú la ascu-
tare protocolară la tribunalul din locu
pe óra 3 d. m. din aceeași dă și colabo-
ratorul primaru alu acestei foi d-lu Ion
V. Barcianu. Elu asemenea fu luat la
întrebări asupra articulelor încriminatú
din nr.ii 89 și 90 ai „Luminătorului”.
După darea răspunsurilor și subscrierea
procesului verbalu, această investigațiune
prealabilă se încheiă pe la 5 óre séra.

„Victoria.” Din raportul institutului
de credit și de economii „Victoria” din
Aradú aflamú că pentru scopuri filantro-
pice s'au votatú 130 fl. v. a. anume pen-
tru zidirea academie de comerț din
Aradú, 50 fl.; pentru alumneul diecesei
gr. or. române din Aradú 60 fl.; și pen-
tru ajutorarea copiilor șraci dela șco-
lele gr. or. române din Aradú 20 fl.
Dividenda pe anul de gestiune 1887—
1888 s'a statoritú cu 6%, adevă 6 fl.
după acțiune.

Promovați doctori. Din Pesta ni-se
scrie, că în 6 l. c. st. n. la universitatea
din Budapesta s'au promovat la gra-
dul de doctoru 2 tineri români, anume:
Felicianu Branu, archivaru în cancelaria
episc. gr. cat. de Oradea mare, din s. te-
ologia, și Sebastianu Radu, profesoru în
Blașiu, din filosofie. Felicitamú pe tinerii
doctori.

Unu cercularu alu ministrului de hon-
vedă dispune, ca indiviții aflători la o trupă
mobilisată să potă trimite, afară de scri-
sori cu bani prin postă directă la fami-
liile lor, și sume printr'unu felu de man-

date, așa că depun băni la cassa trupelor ori a fortăreții, care apoi mijlocește în mod potrivit, după regulament, plata acestor sume către cei îndreptățiți la cassa batalionului de întregire din apropierea locului destinată.

**

Censură de avocat. Ni-se scrie din Deva, că D-lă Dr. *Alexandru Hossu L.*, fratele d-lui avocat *Franciscu Hossu Longin* din Deva, a trecut numai de curând, cu bun succes censura de avocat la Mureșu-Oșorhei. D-sa are de gând să se deschidă cancelaria sub firma proprie, în Deva. Felicitările noastre.

**

O invitare refuzată. În curând se va ține un congres al catolicilor din Austria, căruia convocatorul i-a dat numele de „congres al catolicilor din Austria pentru întreaga monarhie.” Conte *Pergen* a invitat la acest congres și preoții unguri. O astfel de invitare primi și capitalul din Pojună și fostul deputat dietal *Anton Por.* Acesta însă a declarat într-o scrisoare deschisă, că e o ofensă a admite despre catolicii unguri, că ar pute fi trădători ai patriei și ai constituției lor; ei cunosc o monarhie austro-ungară, dar nu o monarhie întreagă austriacă și nu o ședință austriacă comună; catolicii unguri, decât vreau să aibă ceva, acest lucru și-l eluptă deja acasă și rogă numai pe frații austriaci să se sprijinească cu rugăciunea lor, fără ca sub titlul „religiune” să ceară ceva dela politica centralistă a contelui *Pergen*; totuși așa ei imploră pe *Dumneadeu* să se scoborească asupra congresului catolicilor austriaci, dar ca să meargă ei acolo, acesta nu o vor face.

**

Descoperire arheologică. În peștera de stalactite de lângă *Abaliget* din *Baranya* s'a dat de cele dintâi urme neîndoioase ale omului preistoric din timpul paleolitic în Ungaria. Sub un strat de stolagmită s'a găsit o vatră pentru foc din timpul preistoric, lângă ea oșele calcinate ale animalelor din acea epocă; într-o altă parte a peșterii s'a dat de un cimiteru romanu cu urne.

**

Vaccinare. În urma unui ordin ministerial, vaccinarea (posăirea) pe teritoriul orașului *Brașov* începe în luna *Aprilie* și, după un plan stabilit, se va săvârși în zilele următoare, în orele de după amiază, în localitățile căpitaniei orașenești (poliției) de către cei doi medici ai comunei. Părinții și tutorii au să ducă copii la timpul ce li-se face cunoscut, ca să-i vaccineze.

**

Societatea pentru cult. și lit. rom. în Bucovina. Duminecă în 26 *Martie* (7 *Aprilie*) a. c. d-lă *Dionisiu Olinescu* a ținut în localul societății în *Cernăuți* o prelegere publică vorbind despre „Aflărilor arheologice din *Hlinița*.” *Joi* în 23 (4) *Aprilie* a. c. va ține *Domnulu Isidoru Ieșianu* o prelegere publică vorbind despre „*Noroc*”.

**

Comitetul congresual sârbesc-ortodox și-a terminat sesiunea regulată și a dat în ultima ședință expresiune d'a se convoca în curând congresul, atât în scop d'a se regula afacerile bisericesti culturale, cât și pentru alegerea patriarhului; de asemenea a invitat pe consiliul bisericesc metropolitan și a face despre acesta arătare la locul prea înalt. Comitetul congresual a urgit în același timp convocarea adunărilor eparchiale, în diecesele *Carloveț*, *Pakraț* și *Baci*, și a hotărât mai departe a urgita printr-o reprezentare rezolvarea instituțiilor congresuale din anul 1879 și 1885. Comitetul a mai hotărât să se construescă

cât mai curând o nouă reședință patriarhală și un gimnasiu în *Carloveț*.

**

Espulsat. Căpitanul sârb *Istz*, fost adjutant al regelui sârbesc, care a fost espulsat astă eră de guvernul român și se întorsese în România, a totu din nou espulsat, spune „*Naționalul*”, fiind espedit din *Galați* spre *Odessa* cu vaporul rusesc „*Gagarin*”.

**

Credință deșertă. Fisolgăbirul *Szölösy* din cercul *Taraczviz* în *Maramureș* a primit în zilele trecute dela judele din *Szeles-Tonka* o petiție de cuprinsul, ca să poruncască femeii *Nuța Ghindici* să restabilească sănătatea *Mariai Migianca*, pe care ea a vrăjit'o, ori să tragă la răspundere pe *Nuța Ghindici* prin gendarmi. E probabil că bănuita *Nuța* a dat bolnavei vr'o bătură stricacioasă și de aceea se cercetează cazul.

**

Din Brunn la Przemysl. Primarul din *Brunn* a împărțit oficial reprezentanței comunale, că după informațiile ce le are dela locurile mai înalte, s'a hotărât definitiv transferarea comandei corpului *X* din *Brunn* la *Przemysl*, rămânând în *Brunn* numai comanda diviziei 4 de infanterie. Ministerul de război a declarat printr-o adresă, că renunță la zidirea casarmei de artilerie încuviințate deja de comună.

**

În privința omorului din Sănu-Paul se anunță, că *Pinter* a fost arestat și și-a mărturisit fapta. El a omorât pe *Hersch*, fiindcă acesta a depus mărturie într'un proces în contra lui.

Correspondența „Gaz. Trans.”

Satulungă, 14 *Martie* 1889.

Domnulu Redactor! Vă trimit un scurt raport despre decursul adunării generale a „despărțământului I al Reuniunii învățătorilor rom. gr. or. din cercul al X-lea, *Brașov*” ce s'a ținut *Joi* în 9 *Martie* st. v. a. c. în comuna *Satulungă*.

Fiind președintele ordinar al despărțământului, d-lă *Ioan Dorca*, imediat de a participa, ședințele au fost conduse prin vice-președintele d-lă *Domețiu Dogariu*. D-sa prin o vorbire bine acomodată scopului întrunirii declară ședința deschisă și trece punând la ordine d-lei temele, ce onor. comitetul central a aflat cu cale a le supune spre deliberare despărțământelor.

Prima temă, cu care fu înscinată la presidiu d-lă *Ioan Dariu* înv. în *Brașov*: „Autoritatea învățătorului în și afară de școlă și mijlocele de a o susține”, fu ascultată cu deosebită atenție primind'o adunarea cu un prelungit „să trăiască” la adresa disertantului. Tema a fost în adevăr bine lăcrată.

După unele desbateri la cari au luat parte d-nii *St. Iosif*, *Z. Butnariu*, *G. Moianu*, *St. Dragomir* ș. a., adunarea considerând însemnătatea temei decide, a se alege o comisiune în persoanele d-lor *St. Iosif*, *I. Dariu*, *Z. Butnariu*, *G. Belisim* și *G. Moianu*, care ajutate de notițele luate la protocol, precum și de experiențele d-lor, să conlucre la complectarea temei ilustrând'o prin cât se poate de multe exemple. Cu acesta ședința I se ridică la orele 12^{1/2} și se anunță cea următoare pe 3 ore după amiază.

Precis la 1 oră toți învățătorii luară parte la un prându comun. Aci se ridicară mai multe toast. Cel dintâu fu ridicat în sănătatea d-lui *Stefan Iosif*, directorul școlilor medii rom. din *Brașov*, prin învățătorul și capelanul *Ioan Broșiu* din com. *Dirste*. Toastantele afirmă, că: Reuniunea cercului al X-lea trebuie să fie mândră având în fruntea ei o persoană căreia îi stă la inimă progresul și prosperarea ei. Dovadă elatantă despre acesta este nepregetul în participarea continuă la

întruirile ei. De mare valoare fură și celelalte vorbiri adresate altor persoane de merit.

O mică pauză se făcu după masă, însă la timpul fixat învățătorii, zeloși de progres se adunară în sala de ședințe. Aci după redeschidere se pune la ordine multă așteptată cestiune a „lucrului de mână”, ce la noi abia acum a început a preocupa spiritele mai serioși, și anume „*Mijlocele, prin cari ar fi a se introduce acest obiect în școlile populare.*” Acestă temă a fost înscinată la presidiu de d-lă *G. Moianu*. O mai viuă și mai nealterată atenție ca cea manifestată timp de trei ore față de această cestiune, nici că se poate închipui. Se vedea adevărat, că pentru învățătorii noștri se tractează despre ceva cu totul nou și interesant. Intre astfel de împrejurări zelosul disertant luând cuventul desfășură această importantă cestiune într'un mod, care n'a lăsat nimic de dorit. Onore d-lui disertant. În cestiune s'au ridicat multe voci cerându-se diferite deslușiri. La fine d-lă disertant fu aclamat cu „să trăiască”, din partea adunării.

Ca puncte de mănecare s'au fixat la procesul verbal pe scurt următoarele norme:

1) *Statorirea programului de instrucțiune în lucrul de mână*, precum și răspândirea acestor cunoștințe la învățătorii intrați deja în funcțiune, prin cursuri de veră, er la cei fiitori prin întroducere acestui obiect în planul de instrucțiune seminarială, — acestea toate cad în cercul de activitate al Prea venerabilului Consistoriu arhidieceșan.

2) *Tuturoră celorlalți fii ai națiunii noastre le încumbă datorința morală a da totu sprijinul necesar în cele economice* (bani, instrumente sau unelte, material ș. a.) la realizarea acestei opere atât de valoroase pentru completarea învățământului.

3) În specială învățătorii, preoții și ceilalți omeni inteligenți ai nămului nostru sunt chemați a lucra pentru convingerea poporului despre *folosele lucrului de mână în școlă* și a-i câștiga bunăvoința acestuia pentru *oferirea de sprijin material* spre promovarea mai cu înlesnire a problemelor acestui obiect. Acestă se va pute ajunge mai ușor prin *înființarea de societăți* în cercul tractelor protopopesci sub scutul consistoriului pentru sprijinirea lucrului de mână, și prin formarea de mici *exposițiuni din lucrările școlare* în totu locul unde va fi vr'o adunare de popor, ba chiar și fără acesta, în comune, la câte o sărbătoare mai însemnată.

Ca de încheiere trebuie să afirm și de astădată, că învățătorii noștri din ce în ce se convingă totu mai mult de însemnătatea și responsabilitatea misiunii ce sunt chemați a o purta în societate, de aci interesul ce-lă manifestară precum de altă dată așa și cu ocaziunea de față.

N. Barseanu,
învățător.

Îmbunătățirea soției țăranilor în România.

(Urmarea discursului D-lui *Kogălniceanu*).

Onorabilul *D. Emil Mavrocordat* nu voese a sci nimic din acestea. Ba d-sa merge și mai departe, d-sa se lăuda de bunătățile conservatorii, adică boerii, au revărsat în toate timpurile asupra țăranilor. Sunt departe de a nu recunoște spiritul uman și patriotic ce a înscinată pe mulți din boerii țerei noastre; însă pe acestia trebuie să-i căutăm în timpurile străvechi ale istoriei noastre, er nu în timpurile, cari mai în urmă ni-au venit din *Fanaru* și au corupt boerimea națională. (Aplause).

D. Mavrocordat, după mine, rău a făcut când ni-a făcut nou curs de istorie, pe care se vede că d-sa n'a cedit'o, de vreme ce a alterat'o atât de mult. D-sa, urmaș al unui *Domn*, care a făcut țerei mult rău, *Nicolae Mavrocordat*, autorul fatalilor reforme, urmaș mai apropiat al lui *Alexandru Mavrocordat*, unui alt *Domn*, care a desființat în ambele țări române șerbia țaranului, d-sa ar fi trebuit astăzi să

fiă alături cu noi liberalii, și în toamai ca ilustrul său străbun, să sezeze din toate puterile sale ca să completeze opera începută de străbunul său, desrobotul țăranilor. Nu a făcut însă acesta și o regretă pentru d-sa.

O durere și mai mare o simț când vedu alături cu *D. Mavrocordat* pe însuși urmașul meu (*forte emoționat*), *Constantin Kogălniceanu*, el, fiul meu, pindu-se în altă tabără, s'a deosebit de mine, s'a deosebit de bunul său *Ilie Kogălniceanu*, de străbunul său *Constantin*, carele a subscris marele act al desființării vecinătății în *Moldova*.

Părintele meu, *Ilie Kogălniceanu*, a contribuit sub *Sandu Sturdza V. V.* la reîntemeierea hrisovului lui *Grigorie Ghika Vodă*. Etă hrisovul din 1828, *Martie 10*, al lui *Sandu Sturdza V. V.* la reîntemeierea hrisovului lui *Grigorie Ghika Vodă*. Etă hrisovul din 1828, *Martie 10*, al lui *Sandu Sturdza V. V.*, unde este iscălitura lui *Ilie Kogălniceanu*. Na citește!

(Adresează colecțiunea către *D. deputat Constantin Kogălniceanu*). Ești acum mare, ești liber să faci ce vrei; dar credeam că fii mei, cel puțin cât voi fi eu în viață, voru lucra alături cu mine. (Aplause).

Eu astăzi, d-lor, sunt bătrân, nu mai am vechea putere a tineretelor, dar păstrez întregi vechile mele convicțiuni și multumesc lui *Dumneadeu*, că mi-a prelungit viața ca încă odată să pot sprijini la această tribună principii, cari au încălțit anii mei de tinerete pentru cari am luptat în totă viața mea de bărbat matur. (Aplause).

Legea rurală dela 1864 a avut de mare scop de a precuma starea de confuziune în care se aflau relațiile dintre stăpâni de moși și muncitorii de pământ, de a libera brațele, de a libera și proprietatea, de a fonda în România munca liberă și proprietatea liberă, individuală, occidentală. Legea voia d'ersă libereze pe proprietarii de moși de terribila îndatorire de a da pământ generatiunilor viitoare de muncitori, până la două treimi din moșile lor.

Reposatul *Manolache Kostache* în cestiunea țărănească era conservator, însă conservator în chipul cel mai luminat, cel mai patriot și cel mai de inimă; el era eminent boier român, ca acei boieri din timpurile străbune. El nu era pentru ideile înaintate, dar înțelegea că o reformă era neapărată trebuitoră și în favoarea țăranilor și în favoarea proprietarilor. El nu tăgăduia dreptul țăranilor ce din vechime-lă aveau de a se hrăni pe moșiile pe cari erau statorniciți. Și de aici, dela recunoșterea acestui drept, voia a se începe reforma.

Într-o broșură, care adă nu se mai găsește decât pe la bibliotecă, apărută în 1861 și dedicată lui *Ștefan Goleșcu*, președintele comisiunii centrale, el definește într'un chip al totului ingenios dreptul proprietarilor și dreptul țăranilor. El între altele spune, că la moșie la densul, la *Iepureni*, a fost odată vizitat de un consul general francez, mi se pare, *Beclar*. Era o zi de sărbătoare. Acel diplomat vede înaintea sa câmpul plin cu pui de țărani și întreabă pe *Iepureanu* cine sunt aceștia; el îi răspunde: Sunt coproprietari cu mine, la moșia *Iepureni*, sau mai bine dicând moștenitorii mei; fiecare din aceștia, îndată ce se însoră, își ia din moșie dela trei până la patru falci de pământ. Îndată ce-și ia o femeie, el, cu totă nunta, vine de-mi aduce un plocon și-mi dă: Stăpâne m'am însurat; etă femeia mea; te rog pentru pământ; să mă înscri și pe mine ca pârtaș pe moșia dumatăle. Și eu, după legea țerei, sunt dator să-i dau pământul cerut. Nu știu decât fiului meu voi avea fericirea ca la morțea mea să-i las puțin cel ce sunt dator să las fie-cărui țaran statornicit pe moșia mea.

Nu diceți, d-lor, că acesta e o ficțiune; căci până astăzi în *Basarabia*, vechia țară românească, se păstrează această obligațiune, impusă stăpânilor de moși, de a da și rezerva generațiilor de țărani așezați pe moșie până la două treimi de pământ, pe care s'a însărcinat *Stirbei* să o ucidă. În *Basarabia*, fie-care proprietar, nu-și poate vinde moșia decât cu șerbia, ca două treimi din pământ să fie rezervate generațiilor țărănești. Acestă este scris; acesta este legea recunoscută de guvernul imperial al Rusiei.

Ei bine, d-lor mei, cum socotiți că această lege străvechie, atunci când se regula proprietatea în mod definitiv și absolut, putea să se sfărime, fără a

se da aiurea o compensațiune fiilor țărănilor, fiilor de clăcași din 1864. Cuza-Vodă nu a ridicat țăranului dreptul de a cere pământ pentru copiii săi: dăruindu-l de strămuntă dela proprietățile particularilor și l'a transplantat pe moșiile Statului. Și de aceea s'au și luat moșiile din mâna Grecilor înainte de a rezolva cestiunea țăranilor.

Etă importantă a legii din 1864, etă principiul consacrat prin art. 5 și 6 din legea din 1864, lăsându-și legii posterioare să reglementeze principiul enunțat.

Legea din 1864 a fost litera A a mării reforme, cea de astăzi va fi litera B, și se ne rugăm lui Dumnezeu ca ea să fie astfel făcută, încât să nu mai avem nevoie a avea recurs și la litera C. Nu calificați dăr de vîrf al confuziunilor articolului din legea din 1864 nu diceți că această lege este plină de greșeli și de incurcături. Atunci nu se atinge de improprietăți pe tărîm de a lua pământ dela unii și de alii da altora. Nu s'a luat dela stăpînii de moșii o singură palmă de pământ. Dăr s'au sfărîmat șerbii și la unii și la alții, s'au emancipat brațele, s'au emancipat și pămînturile. Atât a făcut Cuza-Vodă, și s'a făcut destul! Și omul, care a sîvîșit acest mare act, Domnul, acela peste un an și-a pierdut domnia; căci legea din 1864 este cauză adevărată a căderii lui, orice s'ar dice, a lăsat un nume legendar. Și astăzi și mâne, ori când acest nume se va rosti, el în țera noastră va exalta sute de mii de inimi. Atîrnă dela d-vostre, d-nilor miniștri, d-ni reprezentanți ai țerei, să faceți ca și numele regelui Carol să devină între populațiile noastre rurale totu așa de legendar, totu așa de binecuvîntat ca numele lui Cuza-Vodă. (Va urma.)

Catastrofa din marea Nordului.

În zilele trecute vaporul belgian „Prinzessin Henriette“ plecase din Dover la orele 12 și fiindu timp frumos, la început a mers cu iuțea obișnuită. Mai târziu ridicându-se o ceață mare pe mare, căpitanul Wafelaire a dat poruncă ca să se mai micșoreze iuțea și ca să se dea semnalul continuu.

Vaporul s'a întâlnit în drum cu mai multe corăbii printre cari a reușit să se strecore fără nici un incident. Călătorii așteptau toți pe bord să vedă că ce se va întîmpla. În dreptul Dunkircherului se auzi din dreapta un semnal.

Căpitanul vaporului recunoscu în acest semnal pe acela venit după vasul „Gräfin von Flandern“ și îl ocolă la dreapta. Se pōte însă, că aceștia se nu fi aușit contra-semnalul, destul că peste câteva momente se auzi unu ropot îngritor și vasul „Gräfin von Flandern“ fu rupt în două.

Căpitanul vasului „Prinzessin Henriette“ se opri îndată cu vasul său, slobozi în mare luntrele cu cari scăpă mai multe persoane. Unu Englez aruncă cu toate puterile sale pe mamă-sa pe o luntre și după aceea sări și densusul rîndu-se. Cadavrele căpitanului Hausman și a celorlalți ofițeri și mateloți nu s'au găsit încă. „Prinzessin Henriette“ a stat după ciocnire încă două ore pe locul unde s'a întîmplat desastul.

Între călători era și principele Ierome Napoleon, care se urcase la Ostende pentru a se duce la Londra și d'acolo la Chislehurst, pentru a visita pe ex-impărătesa Eugenia. Principele era în partea dindărătă a vasului însoțit de baronul Brunet, adjutant.

Ciocnindu-se cele două vase, el a cădut în mare. Baronul Brunet a sărit după el și prindendu-l în apă, îl ținea de asupra și striga: Săriți, scăpați pe principele Napoleon. Doi mateloți auzind strigătele, se duseră în ajutor. Principele vădendu luntrea de scapare, s'a apucat cu desperare de ea și astfel a reușit să scape de morțe.

El a stat mult timp în apă și ajungendu pe luntre, cercetă îndată că ce s'a făcut cu șambelanul său. Acesta a fost găsit, însă mort.

Pagubele cauzate cu această ocaziune

sunt foarte mari. Într-o poștă destinată pentru Engliera a perit.

Principelui Napoleon i căduse în mare unu gemantan cu hărții de valoare, dăr din fericire s'a găsit de cătră căpitanul vasului.

Desastrul dela Samoa.

Corăbiile de războiu germane dela Samoa au suferit unu grōsnic desastr. „Monitorul oficial“ german publică următoarele:

„După telegrama oficerului celui mai în vîrstă din Australia, la 16 ale curente, în urma unui vifor pe mare, vasele germane „Adler“ și „Eber“ s'au scufundat la Apia. Vasul Olga pōte că va putea fi scăpat. De pe vasul Eber au perit prin inec căpitanul Wallis, locotenentii Echardt și Ernsthausen și Dr. Mackenhauer și, afară de sub-casierul Kuntze și nouă omeni ai săi, restul personalului totu. De pe Adler s'au înecat 20 omeni. Personalul vasului „Olga“ a fost scăpat.”

Asupra locului unde s'a întîmplat catastrofa se scrie:

Insulele Samoa sunt cunoscute dela 1768, când au fost descoperite de cătră Bougainville. Ele sunt situate în partea despre sud a oceanului indian și sunt compuse din unu grup de 16 insule mai mici. De doi ani de zile pe insula Rpom Apia este portul cel mai principal al Germanilor în spre drumul australian.

Portul dela Apia este deschis în spre sud și din două părți ale sale sunt două peninsule, din cari una se termină prin capul Mulinu, er alta prin capul Matantu.

Pe Mulinu trăesc 180 Germani. Totu aici este și localul consulatului german. Pe capul Mulinu este mormântul marinarilor căduți la 18 Decembrie în lupta cu Samoanii. Între cele două peninsule este farul. Dintre insule don din cinci părți sunt în posesiunea Germanilor, cari au aici 70 mii acre. Englesii au 9 mii acre.

Situația portului este de altfelu dintre cele mai nefavorabile, fiind deschis în spre Nord-Est și Apus, Adencimea golfului este aici de 8 până la 30 metri. Jură împrejurul portului sunt nise ridicături cauzate de mărgeanul, care abia este acoperit de apă, și acesta este cauza desastului. Furtuna încependu pe mare vasele au ajuns numai decatu cu fundul pe uscat și astfel s'au sdrobotit îndată.

În portul Apia s'au întîmplat mai multe desastre de felul acesta și de aceea vasele nu prea staționau în port în lunile Noemvre—Martie. Și în cazul prezentu căpitanii de vase au voit să plece din port, dăr acesta nu a mai fost posibilu. N'a putut eși decatu numai vasul englez Calione. Personalul, care a scăpat de inec, a ajuns în mare miserie și cine știe când le va sosi ajutoru.

Literatură.

Gazeta Sătenului, revistă ilustrată, R.-Săratu. — Abouamentul 10 lei pe an. Sumarul Nr. 1 (121). — Anul VI, Februarie 1889. — Incepem anul al VI-lea, Redacțiunea; 4 Martie anul 1889!: Gazeta Sătenului. — Irigațiunile în România, C. C. D. — Linia ferată R.-Săratu—Făurei, Sătučenul. — Abdi cerea regelui Serbiei Milanu, ? — Calul românesc și calul rusesc. Sătučenul. — Cronica agricolă, C. C. D. — Flōrea sōrelui ca plantă agricolă, olenginosă și împodobitoare, C. D. D. — Strălucirea luciferului, X. — Plopile cu frunze verzi!, Lys. — De ce s'a regretat morțea arhiducelui Rudolf, C. — Corōna bētrāneței, M. L. C. — Mērul spinos învōltă de Egiptu, Plantele otrăvitoare sălbatice, C. — Din țēră, X. — Din localitate, X. — Buletinul comercial, Miscellenea, Unu econom român. Supliment: Bursucul său unu vēnatu primejdiosu, comediă în cinci acte, N. A. Bogdanu. — Statua lui Mironu Costin. Gravuri negre: Vederea generală a unei grădini stilu alu

XVII-lea vēc. Ciurma fetei. Mironu Costin. Mironu Costin cetind la curtea lui Ioan alu 3-lea. Arestarea lui Mironu Costin. Gravuri în o colōre: Reservoriu de apă ridicat pe stānci și disimulat cu ruine. Aspectul general alu mării seri Slewelyn de Orchidie. Țēranul cālare. Cadru Alegoricu. Archiducele Rudolf și Archiducesa Stefania. Lanțurile magice. Gravuri colorate: Flōrea sōrelui din California. Stramonie de Egiptu duplă. O planșă mare în mai multe color de încadrat. Această interesantă revistă pentru toți a intrat din Februarie în alu VI-lea an. E publicatiunea cea mai ieftină și mai bine ilustrată din România. Abonatul primesc, pentru 10 lei trimesi înainte, revista în timp de unu an de zile, d'asemenea, ca premiu gratuit, una din colecțiile complete și broșate a aniloru II, III, IV și V cu tōte tablourile. Fiecare număr cuprinde: 16 pagini, a 2 colōne, materiă interesantă și variată de cunoscințe trebuincioase fie-căruia, împodobite cu numēroșe gravuri de totu soțulu admirabilu executate, câte 2 cromolitografii și câte o planșă mare în mai multe color de încadrat. Gazeta Sătenului mai dă și, gratuit, broșuri și suplimente de 8 și 16 pagini. Gazeta Sătenului va ține, în cursul acestui an, în curentu pe cetitorii săi, atât prin articole cât și prin ilustrații relative, cu Expozițiunea din Parisu. Unu număr de probă se trimite franco și gratis. A se adresa ori ce privesc Redacțiunea și Administrațiunea d-lui C. C. Dăculescu directorul „Gazetei Sătenului“ la R.-Săratu (România).

Dare de sēmă

despre banii incurși la despărțimentul „Asociațiunei transilvane“ Nr. II în Făgărașu pe anul 1888:

1. Basiliu Rațu, vicariu în Făgărașu, membru ordinariu, 5 fl. 2. Iuliu Dan, adm. ppecu în Făgărașu ordinariu 5 fl. 3. Dr. Stefanu Popu, proto-medic. comit. în Făgărașu, ordinariu 5 fl. 4. Gregoriu Maieru, jud. reg. în pens. în Făgărașu, ordinariu 5 fl. 5. Ilariu Duvlea, avocat în Făgărașu, ordinariu 5. 6. Iac. Popenciu, primu-pretore în Branu, ordinariu 5 fl. 7. D-ră Andrei Micu, avocat în Făgărașu, ordinariu 5 fl. 8. Ioan Dejenariu, contabil în Făgărașu, ordinariu 5 fl. 9. Dumitru Chișiereanu, parochu în Făgărașu, ordinariu 5 fl. 10. Petru Lelutu, comerciant în Beșembacu, membru ord. nou 5 fl. pentru diploma 1 fl. = 6 fl. 11. Alesandru Belle, primu-pretore în Șercaia, membru ord. nou 5 fl. pentru diploma 1 fl. = 6 fl. 12. Iosifu Cațaveiu, parochu în Lissa, membru ord. vechiu 3 fl. 75 pro 1888, 1 fl. 25 pro 1889 5 fl. 13. Spiridonu Mardanu, parochu în Sămbăta sup., membru ord. vechiu 4 fl. pro 1888, 1 fl. pro 1889 5 fl. 14. Aldulea Mețianu, primu pretore în Arpașul inf. membru ord. vechiu 5 fl. 15. Carolu Rusu, pretore în Arpașul inf. membru ajutatoriu 2 fl. 16. Gavrilă Cornea, parochu în Ileni, membru ajutatoriu 1 fl. 17. George Munteanu parochu și invēț. diriginte în Vistea inf. tacsă de membru ordinariu pro 1889 5 fl. Totalu 80 fl.

Spesele de birou subtrase cu 3 fl.

S'au trimes la comitetul centralu în Sibiu în 21/1 și în 18/3 a. c. 77 fl.

Făgărașu, în 12 Ianuarie 1889.

Nicol. Cosgarea,
cassar.

TELEGRAMELE „GAZ. TRANS“

(Serviciul bioulului de coresp. din Pesta)

Bucuresci, 8 Aprilie. D-lu Las-caru Cutargiu a fost însărcinat cu formarea noului cabinet.

Bruxella, 8 Aprilie. Boulanger a avut mai multe înteliri secrete cu Victoru Napoleonu.

Bruxella, 8 Aprilie. Guvernul francesu cere acuma în totă forma dela guvernul belgianu espulsarea lui Boulanger.

DIVERSE.

Nunta împēratului Chinei. Nunta împēratului Chinei a fost celebrată la Peking, după riturile pompoșe ale tradi-

țiunei. Numai înalții funcționari chinezi și garda de onore au avut distincțiunea de a putea fi față la spectacolul curios alu acestei ceremonii; membrii corpului diplomaticu n'au obținut permisiunea ca să asiste; dăr pentru a compensa această esclusiune, ambasadorii și miniștrii streini au fost invitați la unu mare banchet, primindu cu această ocaziune mai multe cadouri comemorative. Casa împēratului a comandat patru jălțuri de gali portative pentru dēnsii. În a patra și din a douăspre-decea lună, împēratul trimise ducelui și ducesei Kwei, fiitorii socri, cadourile de usagiu și anume: O sută uncie de aur, unu serviciu de ciai de aur, unul de argint, cinci mii uncii de argint, unu lighianu totu de argint, cinci sute de bucăți de satin, o miă de bucăți de stofe, 6 poni, o șea, unu arc și o săgeată, două părechii de haine de curte etc. Ducele și ducesa de Kwei, primira solii și darurile ginerului lor în genunchi, în semn de recunoșință cătră fiul Cērului.

Cheltuelile nuntei imperiale au constituit în acestu an o sarcină foarte grea pentru finacele cērescului imperiu. Teribilele inundații ale fluviului Galben și ale fluviului Albastru, au ruinat provinci întregi și pentru a veni în ajutorul milionelor de suflete încercate de flagel, a trebuit nu numai a trimite din Peking ajutoare bănesci, dăr a autoriza chiar guvernorii de a nu încassa dela locuitorii inundați, taxele ce sunt puse asupra recoltei uresului.

Nunta a costat mai bine de două mii taeri, ceea ce face nici mai multu nici mai puțin decatu patru-deci și două milioane de franci. Tresorul, cu tōte insistențele sale, n'a putut strānge această sumă. Guvernul a fost silit să recurgă la unu sindicat englez, care a consimțit a împrumuta imperiului cērescu vr'o 30 milioane... în schimbul mai multor concesii de monopoluri.

ULTIME SCIRI.

Din Caransebeșu primim scirea, că astăzi a fost ales ca episcopu Archimandritul și Vicarul archidieceșan Nicolae Popea cu 52 din 55 de voturi.

Cursul pieței Brașov

din 6 Aprilie st. n. 1889.

Bancnote romānesci	Cump.	9.52	Vēnd.	9.54
Argintu românesc	-	9.45	"	9.48
Napoleon-d'ori	-	9.57	"	9.58
Lire turcesci	-	10.84	"	10.88
Imperial	-	9.84	"	9.88
Galbiu	-	5.62	"	5.65
Scris. fonc. „Albina“ 6%	101.—	"	—	—
" " " 5%	98.50	"	99.—	—
Ruble rusesci	-	127.—	"	128.—
Discontul	-	6 1/2—8%	pe anu.	

Cursul la bursa de Viena

din 6 Aprilie st. n. 1889.

Renta de aur 4%	-	103.25
Renta de hartiă 5%	-	94.90
Imprumutul căilor ferate ungare	-	145.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (1-ma emisiune)	-	99.60
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (2-a emisiune)	-	120.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare (3-a emisiune)	-	115.50
Bonuri rurale ungare	-	124.95
Bonuri cu clasa de sortare	-	104.95
Bonuri rurale Banat-Timișu	-	104.95
Bonuri cu cl. de sortare	-	104.95
Bonuri rurale transilvane	-	104.95
Bonuri croato-slavone	-	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vinu unguescu	-	99.85
Imprumutul cu premiul unguescu	-	147.25
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	-	132.50
Renta de hartiă austriacă	-	84.20
Renta de argint austriacă	-	84.85
Renta de aur austriacă	-	111.30
Losuri din 1860	-	143.30
Acțiunile bănci austro-ungare	-	894.—
Acțiunile bănci de credit ungar	-	303.75
Acțiunile bănci de credit austr.	-	298.75
Galbeni împērătesci	-	5.72
Napoleon-d'ori	-	9.57 1/2
Mărci 100 imp. germane	-	59.10
Londra 10 Livres sterlinge	-	120.90

Editor și Redactor responsabil:
Dr. Aurel Mureșianu.

